

[Hans Knudsen.]

bestemmelser som den højtærede formands gentagne henstillinger om ikke ved forslags første behandling at fordybe sig i enkelthederne og de enkelte paragraffer. Jeg skal i hvert fald meget nøje holde mig til en omtale af de mere principielle retningslinjer, der er bundfældet i dette ret omfattende forslag.

Der er to konkrete opgaver i den kommunale beskatning, som forslaget efter min mening kan give os en tilfredsstillende løsning på: for det første den alt for urimelige beskatning af indkomststigninger, navnlig på mellemindtægterne, og for det andet den meget ulige kommunale beskatning fra kommune til kommune af de store indkomster. At ændre disse to forhold må efter min mening være lovforslagets hovedformål, men det er efter min mening også to meget påtrængende problemer, som her kan blive løst ved gennemførelse af lovforslaget.

For de ærede medlemmer af folketinget, der har arbejdet med i skattereformudvalgene, er disse problemer ikke nye. De har endda været meget indgående drøftet, for øvrigt også i en række samråd med den højtærede finansminister, fordi de står i nøje forbindelse med tilsvarende problemer i statsskatte Lovgivning. Vi gennemførte i sidste folketingsår for statsskatternes vedkommende en ændring, der netop tog sigte på at lempe beskatningen af de stigende indtægter. Den regel, vi da fik lovfæstet, går kort fortalt ud på, at de skatteydere, der har stigende indkomster, får stigningen reduceret med 30 pct., før statsskatten beregnes. Denne reform træder i kraft nu fra det kommende skatteår; men det var jo ikke muligt at lade denne 30 pct.s regel gælde også for kommuneskatten, skønt skattestigningen for merindkomsterne vel netop her er størst.

Den højtærede indenrigsminister har ved fremsættelsen af nærværende lovforslag i et særligt bilag givet nogle interessante eksempler på, hvor urimeligt merindkomsterne beskattes til kommunerne, og hvor forskelligt indkomststigninger på små og store indkomster beskattes. Disse eksempler har bl. a. afsløret, at netop købstæder, der ved de kommunale ligningsskalaer søger at skåne de små indkomster ved at placere det såkaldte nulpunkt så højt som muligt, til

gængæld opnår en så stærk progression i skalaen, at indkomststigninger ikke alene beskattes urimelig hårdt, men også beskattes langt hårdere for mellemindtægterne end for de store indtægter. Der nævnes således i bemærkningerne eksempler fra bl. a. Skive, der har et nulpunkt på 7 000 kr. i ligningsskalaen, men derefter en så stærk progression, at en indkomststigning fra 10 000 kr. til 12 000 kr., altså en stigning på 2 000 kr., beskattes med 25,4 pct. af stigningen, medens en tilsvarende indkomststigning, når man kommer op på de større indtægter, ikke beskattes med 25,4 pct., men kun med 17,7 pct. af stigningen, altså med omtrent 8 pct. mindre.

Hvis man nu gennemfører bestemmelsen om rateskalaer, opnår man, at stigninger i indkomster under 20 000 kr. aldrig beskattes med mere end 18 pct. Hvis indkomsten er over 20 000 kr., bliver beskatningen af indkomststigningen nøjagtig 20 pct. Der bliver tale om en meget mere jævn progression, og beskatningsprocenten bliver ikke mere faldende, således som den er i dag, når man når op på de større indtægter. Når vi ikke kan nå til enighed om det, skattereformforslaget indeholder, nemlig en fast skatteprocent på alle små indkomster og på alle mellemindkomster, så er det, der her foreslås, i hvert fald efter min mening et stort fremskridt, som jeg håber vi vil kunne samles om under udvalgsarbejdet.

Det andet hovedprincip går ud på at gennemføre en fast og ensartet beskatning til kommunerne på 20 pct. af det beløb, hvormed indkomsten måtte overstige 20 000 kr. Jeg håber meget på, at vi også på dette område kan nå til enighed om den højtærede ministers forslag. Der kan efter min mening ikke være noget at indvende imod, at indkomster indtil 20 000 kr. samt den del af større indkomster, der ligger under 20 000 kr., i kommuner med lav skatteudskrivning slipper med en tilsvarende lav kommuneskat. Men det kan ikke være rimeligt, at de meget store indkomster for hele indkomstens vedkommende skal nyde godt af en meget lav skatteprocent, sådan som det er tilfældet i dag. Det må være rimeligt, at procenten er den samme for den øverste del af indkomsten, uanset hvor i landet man bor. Jeg synes ikke, der kan gøres berettigede indvendinger mod